

Lucas 2:49b

“Wist gij niet dat Ik moest zijn in de dingen van Mijn Vader?”

1 de dingen van de Vader

2 de weg van de Zoon

3 de waarde voor ons

Gemeente,

Als je 12 jaar bent, begint er eigenlijk een nieuwe periode in je leven. Toch? Dan ga je meestal naar het voorgezet onderwijs toe. Een hele verandering. Hoe zal dat gaan? Je krijgt allerlei nieuwe vakken. Begin van een periode waarin hele beslissingen vallen: Welke vrienden houd je of krijg je? Welk niveau gaat het worden? Welke richting zul je gaan kiezen? Twaalf jaar.

Toen de Heere Jezus 12 jaar was begon ook een nieuwe periode in Zijn leven. Voor het eerst gaat Hij mee naar de tempel op het feest van Pascha. Het begin van een periode waarin Hij regelmatig de tempel zal zien, de offerdienst zal aanschouwen, de priesters bezig ziet. Waarin de contouren van Zijn Eigen levenswerk oplichten.... De richting waarin het gaan zal wordt erdoor uitgetekend.

Vanmorgen begint voor ons allen een nieuwe periode. 1 januari 2013. Begin van een nieuw jaar. Een nieuwe periode. Aan de ene kant zie je een beetje voor je wat er zou kunnen gaan gebeuren: als je de lijn van afgelopen jaren doortrekt dan denk je of hoop je dat dat in 2013 zijn beslag zal krijgen. Verkering, huwelijk, gezinsuitbreiding, school opleiding, werk.

Aan de andere kant weten we ook maar al te goed: dat is een inschatting, een verwachting. We weten ook zoveel niet wat er zal of kan gebeuren in 2013. Aan verrassende, verrijkende ervaringen, maar ook aan schokkende ervaringen die een hele andere wending geven aan ons leven dan wij voorzien hadden.

Aan het begin van een nieuwe periode. En waar kunnen we dan beter zijn dan waar de Heere Jezus is? In de tempel. Aan het begin van het nieuwe jaar, aan het begin van een nieuwe week, aan het begin van je huwelijk: waar kun je beter zijn dan in Gods heiligdom? Jezus was er ook! En hoe!?

We weten de geschiedenis wel. Als de dagen van het Pascha voorbij zijn gaan de pelgrims terug. Jozef en Maria ook, ervan uitgaande dat Jezus wel ergens bij familie of vrienden zal meegegaan zijn. Maar na verloop van tijd krijgen ze twijfels. Waar is Hij? Niet bij familie, niet bij vrienden, waar dan? Na uren is het duidelijk: Hij wordt vermist. Hoe zullen Jozef en Maria zich gevoeld hebben. Kind vermist. Wat zal er met Hem gebeurd zijn of kunnen zijn? Twee dagen lang. En dan nog wel dit

Kind. Gods Zoon hen toevertrouwd Dit Kind vermist! Maria zegt niet voor niets: Jozef en ik hebben U met angst gezocht! In de tempel vinden ze Hem. En Jezus laat in Zijn antwoord merken: ja, waar anders? Waar had u dan gedacht? Wist gij niet dat ik moest zijn in de dingen Mijns Vaders?

1 de dingen van de Vader

In de dingen van Mijn Vader. Dat is een ruime uitdrukking. In dat wat van Mijn Vader is. Dat is zo diep en breed. Maar in eerste instantie is hier toch wel bedoeld. Het huis van Mijn Vader. De plaats die bij uitstek van de Vader is. En in dat huis van Mijn Vader, daar had u Mij dus kunnen vinden, dat ligt toch voor de hand. En in dat huis van de Vader daar waren vooral twee andere dingen van Zijn Vader. In het huis van de Vader daar was het onderwijs en de offerdienst van de Vader. Het onderwijs: de priesters waren geroepen om onderwijs te geven in de Schriften. Het Woord uit te leggen, uit te diepen. Dat hadden ze ook gedaan: Jezus hoorde hen en stelde hen vragen. Om het Woord uit te diepen. En in de tempel was de offerdienst van Zijn Vader. De priesters die offerden, de offers die geslacht en gebracht werden. De verzoening van de schuld, de vergeving van de zonden. De fundamenten van de vrede en het leven met God. Het Woord en de verzoening.

Jezus zegt: Wist gij niet dat Ik moest zijn in de dingen van Mijn Vader. Hij moest er in zijn. Er in zijn. Zoals een vis in het water is. Die leeft erin, is erin in zijn element, wil er niet uit. We zeggen ook wel eens: hij zat er helemaal in. In zijn spel, of in zijn muziekstuk, of in zijn vertelling. Je denkt nergens anders aan op dat moment, je bent helemaal geconcentreerd, je doet het met heel je hart en met alle toewijding en vreugde. Het is meer dan: hij is er mee bezig. Nee, Hij is er in. Vis in het water.

Als je zo in het onderwijs van het Woord en in de verzoening bent. In de kerkdienst, aan de avondmaalstafel, bij de doopbediening, thuis met je Bijbel, in je gebed. Dat je er in bent. Je hebt nergens anders aandacht voor. Je gaat helemaal in op. Heel je hart, al je toewijding ligt erin. Als een vis in het water. Je wilt er eigenlijk niet uitgehaald worden. Niet uit de preek gehaald worden door iemand die je aanstoot, niet van de avondmaalstafel weg, niet uit je stille tijd gehaald worden. Je krijgt er zomaar geen genoeg van. Je verlangt nog naar meer en dieper. Naar de diensten op de woensdagavond echt, zou Jezus die overgeslagen hebben? Daar krijg je toch verlangen naar, als je als een vis in het water bent in Gods huis, in de Schriften. En je gaat thuis nog eens wat lezen op zondag. Onderwijs uit het Woord, verdiepen in de fundamenten van de vrede met God, lezen over de werken van de Vader. In Christus, in een mensenhart, wedergeboorte, geloof, bekering. Over de werken van de Vader in de

kerkgeschiedenis. Zijn in de dingen van de Vader. Zodat een geldt wat van Jezus gold. Wist je niet dat Ik moest zijn in de dingen van de Vader, in de tempel zou zijn. Als je me mist, dan weet je toch waar ik ben? Dat heb je wel eens met een kind, jongere, vader of moeder: je mist hem, hij komt niet aan tafel of aan de koffie, och, die zal wel weer achter zijn computer zitten, die zal wel weer met een boek op de bank zitten, die zal wel aan het bellen zijn met haar vriendin, die zal wel aan het sleutelen zijn aan zijn brommer. Heerlijk als het zijn mag: als je hem mist? Als zij er nog niet is? Dan zit hij wel op zijn kamer, houd hij zijn stille tijd, dan zal ze wel aan het Bijbel lezen zijn. Want dat is de lust van zijn leven. Dan is ze als een vis in het water.

Dat is een stukje hemel op aarde. Kent u dat? Dat is zo belangrijk! Dat is zo rijk, zo heerlijk! Kent u dat, ken jij dat? Heb je in 2012 die momenten gehad, die diensten, die avondmaalsgangen, die stille tijden? Je was er in. En het mag en moet ons gebed zijn: HEERE, geef ons dat in 2013. Aan het begin van een week, aan het begin van een dag, aan het begin van een nieuwe periode, of wanneer ook maar. Dat ik er in ben.

2 de weg van de Zoon

Nu staat er van de Heere Jezus nog meer. Iets bijzonders. Wist gij niet dat Ik moest zijn in de dingen van Mijn Vader. Ja, die uitdrukking kennen we wel. Op twee heel verschillende manieren. In ons spraakgebruik en in het Bijbels spraakgebruik. In ons spraakgebruik zeggen we ook wel eens: ik moet naar de kerk, ik moest, van mijn ouders, van mijn man of vrouw. Ik moet naar catechisatie. Ik moet stille tijd houden. Of ik moet van mezelf. Dat kan heel heilzaam zijn. Waardoor je toch trouw blijft als je geen zin hebt en geen behoefte voelt. Gelukkig als je dan toch 'moet.' Maar het is natuurlijk niet best als het zo is.

In de Bijbel, in de Evangelien heeft het een andere betekenis. Als er staat dat Jezus iets moest. Dat staat er vooral, dat weet u wel, bij de lijdensaankondingen. Dan zegt Jezus dat Hij moest lijden en sterven. Moest. Dan zitten daar drie lagen in. Dat moet/moest vanuit de raad van Zijn Vader. Dat is één. Ten tweede moest/moet dat vanwege de beloften in het Oude Testament die vervuld moeten worden. En ten derde: dat moest/moet vanwege de zaligheid van zondaren. Anders kunnen zondaren niet zalig worden. Dat is het moeten in het leven van Jezus. Wist gij niet dat Ik moest zijn in de dingen van Mijn Vader. Dat is de wil/ de raad van Zijn Vader. Dat is voorzeggd in het Oude Testament, dat is nodig voor de zaligheid van zondaren. Hij moet het zijn als Borg en Middelaar. Om onze schuld te bedekken. Van begin tot eind en in alle opzichten. Want hoe vaak zijn wij er niet in, in de dingen van de Vader?

Dat wij er niet in zijn. Letterlijk niet. We slaan een kerkdienst over, we slaan zomaar een woensdagavonddienst over. We slaan Bijbellezen of bidden over. Maar bij de meesten vaker innerlijk. We zijn er wel, we doen het wel, maar we zijn er niet in. We dwalen met onze gedachten af, we interesseren ons niet echt, we zijn niet in ons element. We verlangen naar het einde. Soms omdat je dat ook in de hand hebt gewerkt. Zo vol en druk bent met het aardse leven dat je je hoofd niet gericht krijgt op de dingen van de Vader. Zo druk geweest op zaterdagavond, over van alles en nog wat gepraat, misschien zelfs naar de film geweest, ja, je bent er zondag niet in, in de dingen van de HEERE. Bekeert u daarvan op 1 januari 2013.

Je bent er niet in. Terwijl God het zo waard is! Terwijl het zo God ontierend bent als je niet in Zijn dingen bent. Geen aandacht hebt voor Zijn werk, Zijn Woord, Zijn onderwijs, Zijn verzoening. Als iemand tegen je praat en je luistert maar half is dat ongeleefd. Als je oma tegen je praat en jij kijkt ondertussen op je mobiel, dat is niet gepast, onbeschoft. Als de koningin tegen je zou praten en je leest ondertussen facebook berichten, dat is gruwelijk ongehoorlijk. Als God tot ons spreekt en Zijn onderwijs en verzoening ten toon spreidt, en je bent daar niet bij, niet in, niet volledig door in beslag genomen, dat is God ontierend. Dat krenkt Hem. Daar ligt onze schuld open en eerlijk aan de oppervlakte van ons leven. Schuld van je kinderjaren, schuld van je tienerjaren, ook toen je 12 was, schuld van je hele leven.

Maar Hij is de Borg en Middelaar. Die met Zijn onschuld en volmaaktheid mijn schuld bedekt! Hij moest erin zijn, om onze schuld te bedekken voor God. Onze schuld van 2012, 2011 en al die jaren terug. We zullen straks nog zien wat dat voor Hem betekent heeft. Maar hier vragen we: hebt u/jij een Middelaar nodig? Die al uw schuld bedekt met Zijn volmaaktheid? Hier is Hij. De eerste dag van het nieuwe jaar. Om uw schuld te bedekken en u smetteloos voor Zijn Vader te stellen.

Of gaat u voor eigen rekening, ga je voor eigen rekening God te tegemoet voor Zijn rechterstoel?

Daarom moest Hij erin zijn. Om Middelaar, Borg te zijn. En om Bron te zijn. Deze Jezus, Die was in de dingen van Zijn Vader is ook de Bron voor zondaren. Zijn hart is een fontein van liefde, toewijding, verlangen in de dingen van Zijn Vader. Zo vol dat het overloopt en overstroomt. Wie het opvangt wordt ook vervuld, wordt ook volgemaakt. Wie lege bekert onder een fontein houdt of onder een overstromende emmer houdt, die krijgt volle bekert. Jezus hart stroomt over van die liefde voor de dingen van Zijn Vader. Houd je lege hart eronder en het

wordt vervuld, volgegoten uit Hem. Uit Hem. Want verlangen om te bidden maak je niet zelf. Interesse voor het Woord maak je niet zelf. Honger en vreugde in het offer der verzoening krijg je niet uit jezelf opgehaald. Het zit er van nature niet in. Dan komt het er ook nooit uit. Je doet liever en eerder andere dingen dan Bijbellezen. Je denkt liever en eerder aan aardse bezigheden dan aan verzoening en hemelse dingen. Ja, Je verveelt je nog liever dan dat je bidt of Bijbelleest. En wat je jezelf ook prest of probeert, het helpt niet. Uit een zure citroen krijg je geen zoet appelsap geknepen, hoe je hem ook uitknijpt. Uit een natuurlijk hart krijg je geen verlangen naar de Vader opgehaald, hoe je wringt en doet. Het ligt niet aan dat ik het zo druk heb, zo'n bezet mens ben, middenin het leven sta, nee, het ligt aan mijzelf.

Maar Hij is de Bron! Hij vult lege harten. Hij stroomt over. Heel de Bijbel, elke kerkdienst is Hij de Bron, Die vervult. Houd lege harten maar voor Hem en onder Hem. Erken je verkeerdheid, je leegheid, je vijandschap, je onmogelijkheid. En zeg: Heere Jezus, help me, ontferm U, vul mij, geef mij een nieuw hart. Zo houd je je lege hart onder Zijn overstromend hart. Zo wordt je Zijn beeld gelijkvormig, telkens weer en telkens meer. Zo wordt moeten mogen. Naar de kerk moeten wordt naar de kerk mogen. Moeten bidden wordt verlangen om te bidden. Elke kerkdienst stroomt de fontein over. Kom dan in 2013. Kom dan vooral als je je leeg weet, geen verlangen hebt, geen honger, geen zin. Juist dan: kom. Dan heb je het het meeste nodig. Gevuld te worden uit Zijn volheid. En die onuitputtelijk. Voor elke dag van het jaar. Voor ons allemaal. Overvloed. De fontein is geopend: elke dienst in 2013. De genade stroomt over: elke keer weer. Zo kun je de week weer in, de dag weer in. Wat voor weken er ook komen, wat voor dagen er ook zullen zijn. Weken van drukte of van uitschakeling, weken van trouwen, weken van spanning. Dagen van jubilea, dagen van overlijden. Dagen van vreugde, dagen van verdriet.

3 de waarde voor ons

We letten nog eens op de Heere Jezus. En proberen ons in te denken wat het voor Hem geweest zal zijn. Kind van 12. In de dingen van Zijn Vader. Goed vasthouden. Hij was echt God. En: Hij was echt Mens, echt Kind. Toen Hij zo in de tempel was en in de Schriften en in de offerdienst. Toen is er in Hem een besef, groeiend besef geweest: dat gaat over Mij. Die Schriften Die tekenen Mijn levensweg, Die zal Ik vervullen gaan. Die offerdienst, dat Pascha-lam zal in en door Mij vervuld worden. Ik zal het Offer, het Lam zijn. Als kind van 12. Zoals prinses Amalia in haar jeugd van lieverlee gaat beseffen: ik ben prinses. Ik kan later

koningin worden. als ze 12 is beleeft ze op kinderlijke manier wat dat betekenen zal. Jezus is 12. Als Kind voelt Hij het aan: die Schriften over de bespottung, de verachting van de Rechtvaardige gaan over Mij. Die offers, dat lam, dat gaat over Mij. In de dingen van Zijn Vader wordt Hij bevestigd in wat de wil van Zijn Vader, wat de roeping van Zijn Vader is. Die ziet Hij in de tempel, in Schrift en de offers voor Zich. De roeping van Zijn Vader. En die zal de doorslag geven. Boven alles uitgaan. Ook boven de wens van Zijn moeder, Maria. Nu moest Hij haar teleurstellen door in de tempel te blijven, straks haar terechtwijzen bij de bruiloft van Kana als zij Hem de tijd wil voorschrijven, aan het kruis een zwaard daar haar ziel laten gaan. Dan zal zij Hem weer drie dagen missen. Maar op de derde dag weer terugzien. Als Opgestane en Levensvorst. Gehoorzaam aan de wil van Zijn Vader. Wat een roeping voor Hem. Tegelijk wordt Hij er hier in versterkt. Dat is de wil van Zijn Vader. Vader in de hemel, Vader Die volmaakt wijs, goed en rechtvaardig is. Vaders wil en weg, dan is het goed.

Gemeente, als de Heere Jezus zo Zijn nieuwe periode begonnen is, hoeveel te meer wij? Eerst zijn in de dingen van Zijn Vader. Als de Heere Jezus zo Zijn roeping en weg alleen kon gaan, hoeveel te meer wij? Dat is zo wezenlijk, zo belangrijk voor onze roeping en onze weg in 2013. Eerst zijn in de dingen van de Vader. Zoals een boom in de grond. Een boom die in de grond is verworteld. En hoe dieper hij er in is, hoe vaster hij staat, hoe meer hij hebben kan.

Hoe dieper verworteld in de dingen van de Vader: Zijn huis, Zijn Woord, Zijn offer en verzoening, Zijn werk, hoe vaster je staat in je roeping. Hoe overtuigder je bent in wat God van je vraagt. Hoe meer kracht je hebt om Vaders wil boven alles en iedereen te laten gaan. Om Zijn roeping te volgen en te gaan. Ook als die moeilijk is. In Jezus' voetsporen. De wil van de Vader boven de wens van je moeder, de wens van je kinderen, of je man of vrouw, boven de wens van je hart van vlees en bloed. Vaders wil gaat voor en door. Als dat betekent dat ik niet mee kan doen met wat mijn man of vrouw wil. Als dat betekent dat ik niet mee kan gaan in wat mijn kinderen, of wat je ouders van je vragen. Als dat betekent dat ik in de zending mijn kinderen of mijn familie maar heel weinig meer zien zal. Als dat betekent dat ik mijn gemakzucht moet bestrijden en mijn vlees heb te kruisigen. Tegen mijn vrienden ingaan, tegen mijn vlees en bloed ingaan, zoals Abram eens toen hij Izak ging offeren. Trouw te blijven in mijn roeping.

Het zijn in de dingen van de Vader geeft vastheid, overtuiging, volharding. Hoe dieper in Zijn huis, woord, offer, werk ingeworteld, hoe

vaster en sterker. Anders wordt het net als met die boom: toch maar meebuigen met de wind, de weg van de minste weerstand. Drukte, gemakzucht, vrienden, menselijke verwachtingen, vlees en bloed drijven me uit de roeping van de Vader.

Wees in de dingen van de Vader. Dat geeft ook kracht om Vaders weg te gaan. Omdat het Vaders weg is. Ook als er ziekte op mijn pad komt, of ontslag, of handicap, of teleurstelling, of overlijden en rouw. In ellende gedompeld, onder een zwaar kruis. Wees verworteld in de dingen des Vaders. Hoe dieper verworteld in de dingen van de Vader, Zijn Woord, Zijn huis, Zijn verzoening, Zijn werk, hoe meer kracht, hoe meer standvastigheid, hoe meer volharding. Om van kracht tot kracht voort te gaan. Anders gaat in de beproeving de boom ombuigen. Zich laten meedrijven op en met gevoelens van bitterheid, gelatenheid, moedeloosheid, verwijt of zelfverwijt. Wees toch in de dingen van de Vader. Heel 2013 door.

Gemeente, laten wij Jezus' voorbeeld volgen. Hij als Middelaar en Borg en Bron. Wij als door Hem verzoende en gevulde zondaren. Zijn in de dingen van de Vader. Met verlangen, met smaak, met heel je hart, heel je ziel. Gemeente, hebt u er al smaak van, voorsmaak? Als dat niet zo is, dan eerlijk is eerlijk, dan is het in de hemel niet om uit te houden voor je. Beklemmend, verstikkend, dan wil je er weg. Dan zul en kun je er niet komen, je wilt er ook niet komen. Omdat je hier niet hebt gewild, niet tot Jezus bent gekomen, de Borg en Bron.

Wie de voorsmaak leert kennen die krijgt gaandeweg verlangen naar meer en meer. Dieper en beter erin te mogen zijn. Als een vis in het water, als een boom in de grond. Meer en meer. Totdat eens God Zijn pelgrims thuishaalt. Vader Zijn kinderen binnenhaalt. Om te zijn in de dingen van de Vader. In Zijn heiligdom, in Zijn vreugde. In Zijn genade. In Zijn liefde. Er helemaal en voor eeuwig in zijn. En er nooit meer weghoeven. Amen